

Księga Przysłów

Rozdział 8

1. Izali mądrość nie woła, i roztropność nie wydaje głosu swego? 2. Na wierzchu wysokich miejsc, przy drodze i na rozstaniu dróg stoi. 3. U bram, kędy się chodzi do miasta, i w wejściu u drzwi woła, mówiąc: 4. Na was wołam, o mężowie! a głos mój obracam do synów ludzkich. 5. Zrozumijcie prostacy ostrożność, a głupi zrozumijcie sercem. 6. Słuchajcie; bo o wielkich rzeczach będę mówił, a otworenie warg moich opowie szczerość. 7. Zaisteć prawdę mówią usta moje, a niezbożność obrzydliwością jest wargom moim. 8. Sprawiedliwe są wszystkie słowa ust moich; nie masz w nich nic nieprawego ani przewrotnego. 9. Wszystkie są prawe rozumnemu, a uprzejme tym, którzy znajdują umiejętność. 10. Przyjmijcież ćwiczenie moje, a nie srebro, a umiejętność raczej, niż złoto wyborne. 11. Albowiem lepsza jest mądrość niż perły, także wszystkie pożądane rzeczy nie porównają z nią. 12. Ja mądrość mieszkam z roztropnością, i umiejętność ostrożności wynajduję. 13. Bojaźń Pańska jest, mieć w nienawiści złe. Ja nienawidzę pychy, wysokomyślności, i drogi złej, i ust przewrotnych. 14. Przy mnie jest rada, i prawdziwa mądrość; jam jest roztropność, a moc jest moja. 15. Przez mię królowie królują, i książęta stanowią sprawiedliwość. 16. Przez mię książęta panują, i wielmożnymi są wszyscy sędziowie ziemi. 17. Ja miłuję tych, którzy mię miłują; a którzy mię szukają rano, znajdują mię. 18. Bogactwo i sława przy mnie jest; majątność trwała i sprawiedliwość. 19. Lepszy jest owoc mój, niż złoto, i niż najkosztowniejsze złoto, a dochody moje lepsze, niż srebro wyborne. 20. Prowadzę ścieżką sprawiedliwości, pośredkiem ścieżek sądu. 21. Abym tym, którzy mię miłują, dała w dziedzictwo majątność wieczną, i skarby ich napełniła. 22. Pan mię miał przy początku drogi swej, przed sprawami swemi, przed wszystkimi czasy. 23. Przed wieki jestem zrzadzona, przed początkiem; pierwej niż była ziemia; 24. Gdy jeszcze nie było przepaści, spłodzonam jest, gdy jeszcze nie było źródeł opływających wodami. 25. Pierwej niż góry założone były, niż były pagórki, spłodzonam jest. 26. Jeszcze był nie uczynił ziemi, i równin, ani początku prochu okręgu ziemskiego. 27. Gdy gotował niebiosą, tamem była; gdy rozmierzał okrągłość nad przepaściami; 28. Gdy utwierdzał obłoki w górze, i umacniał źródła przepaści; 29. Gdy zakładał morzu granice jego, i wodom, aby nie przestępowały rozkazania jego; gdy rozmierzał grunty ziemi: 30. Tedy była u niego jako wychowaniec, i byłam uciechą jego na każdy dzień, grając przed nim na każdy czas. 31. Gram na okręgu ziemi jego, a rozkoszy moje, mieszkam z synami ludzkimi. 32. Słuchajcież mię tedy teraz, synowie! albowiem błogosławieni, którzy strzegą dróg moich. 33. Słuchajcie ćwiczenia, nabądźcie rozumu, a nie cofajcie się. 34. Błogosławiony człowiek, który mię słucha, czując u wrót moich na każdy dzień, a strzegąc podwoi drzwi moich. 35. Bo kto mię znajduje, znajduje żywot, a otrzymuje łaskę od Pana. 36. Ale kto grzeszy przeciwko mnie, krzywdę czyni duszy swojej; wszyscy, którzy mię nienawidzą, miłują śmierć.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.